

Όνοματεπώνυμο: Ηλιάνα Μπατσικούρα

Έτος ειδίκευσης: 2ο

Νοσοκομείο ειδίκευσης: Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Γ. Γεννηματάς»

Πες μας κάτι για σένα...:

Γεια ! Είμαι η Ηλιάνα και αυτή την στιγμή διανύω το δεύτερο έτος της ειδικότητάς μας στο νοσοκομείο Γ. Γεννηματάς στην Αθήνα. Σπούδασα στην Αθήνα και, όσο περίμενα να ανοίξει η θέση μου για ειδικότητα, έζησα την καλύτερη περίοδο της ζωής μου ως αγροτικός γιατρός στην Λευκάδα. Όμως όλα τα ωραία κάποτε τελειώνουν, οπότε γύρισα Αθήνα για την ειδικότητα – την οποία ευτυχώς απολαμβάνω πολύ. Είχα την τύχη λοιπόν να κάνω το πρώτο έτος της ειδικότητας στο Νοσοκομείο Παιδών «Η Αγία Σοφία». Ίσως να θυμάσαι πέρυσι κάποια μικρή ειδικευόμενη από το Παιδών να σε κυνηγάει να συμπληρώσεις ένα ερωτηματολόγιο για το burnout και την επαγγελματική ικανοποίηση των ειδικευόμενων αναισθησιολογίας στην Αττική; Αν το συμπλήρωσες, σε ευχαριστώ πολύ μιας και με βοήθησες να λάβω τον μεταπτυχιακό μου τίτλο σπουδών αλλά και να βγάλω κάποια συμπεράσματα για την φάση μας στην ειδικότητα. Ζωή εκτός ιατρικής ευτυχώς υπάρχει και εκτός χώρου θα με βρείς να κάνω ashtanga yoga ή να βγαίνω για φαγητό με φίλους.

Τι θέλεις για την ειδικότητα στην Ελλάδα;

Θέλω αρκετά πράγματα — και όσο περνάει ο καιρός, τα βλέπω πιο καθαρά. Προβληματίστηκα αρκετά πριν δηλώσω αυτή την ειδικότητα μιας και δεν ήξερα καλά καλά αν μου ταιριάζει. Ευτυχώς μία καλή συνάδελφος μου ειπε να παω να δω τι γίνεται πίσω από την κουρτίνα νουμερο 2 - και έτσι βρήκα τον δρόμο μου. Ωστόσο, επειδή κάποιος άλλος μπορεί να μην σταθεί το ίδιο τυχερός, θα έλεγα μεγαλύτερη εξωστρέφεια της ειδικότητάς μας για αρχή, ώστε νέοι συνάδελφοι να επιλέγουν ενημερωμένα και συνειδητά την ειδικότητά μας. Έπειτα, θέλω ολιστική, δομημένη και ισότιμη εκπαίδευση για όλους τους ειδικευόμενους μέσα από μαθήματα, σεμινάρια, πρόσβαση σε εκπαιδευτικό υλικό, ευκαιρίες συμμετοχής σε κλινικές μελέτες/ εκπόνησης ερευνητικών πρωτοκόλλων και επαφή με τα διεθνή δίκτυα αναισθησιολογίας. Να έχουμε ενεργή συμμετοχή σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια που θα μας επιτρέψει να αποκτούμε σύγχρονες γνώσεις και να ενισχύουμε την ποιότητα της θεωρητικής και πρακτικής μας εκπαίδευσης. Ακόμη, να έχουμε καλές και ασφαλείς συνθήκες εργασίας, με συνέπεια ανάμεσα στα νοσοκομεία. Η ασφάλεια —η κλινική και η ψυχολογική— είναι για μένα το πιο σημαντικό. Να αισθάνομαι ότι εκπαιδεύτηκα σωστά, ότι δεν με πέταξαν στα βαθιά χωρίς υποστήριξη, και ότι το περιβάλλον γύρω μου μου επιτρέπει να αντιμετωπίζω το στρες από κρίσιμα γεγονότα και να απολαμβάνω το αντικείμενο. Αν κάτι συνοψίζει όσα θέλω, είναι αυτό: να νιώθουμε αυτοπεποίθηση για την εκπαίδευσή μας και να ασκούμε την αναισθησιολογία με ασφάλεια και αποτελεσματικότητα.